

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. II

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
17 Martie 1938

Icoane din viață

In locul meu

De G. N. P.

„Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit cei dintâi” (1 Ioan 4:19).

Locuitorii unui sat din Franța, vedeau în fiecare an și în aceeași zi, pe un străin îmbrăcat modest, ce se cobora din tren și se ducea drept spre cimitir. Pe nimeni nu avea în sat... Ia nimeni nu se ducea... de nimeni nu voia să știe. **La ceva mai de preț se ducea,** la un mormânt.

De era ploaie, furtună, sau timp frumos, nepregetând, venea senin și plin de bucurie, în aceeași zi și oră, cu un geamantan într-o mână și cu flori în alta. Multe primăveri au văzut trandafirii sădiți de el acolo, cum îi curăța, îmbrățișându-i cu priviri dragăstoase ca de tată, cum îi alina în cântece, — deși ochii îi scâldau nu de puține ori cu lacrimi, — cum tăia cu grijă toate buruienile ce voiau să ascundă de privirea sa, lespedea frumoasă a mormântului, pe care n'o uita s'o frece totdeauna.

Il băgase de seamă aproape tot satul. Și când venea ziua hotărâtă, îl așteptau să sosească. Se făceau că trec pe lângă cimitir, numai să-l vadă migăind fericit în lucrul lui, ce pentru el era nu numai datorie, ci și o fericire. Și toți iscodeau: „Cine-o fi?... Ce s'a întâmpiat cu el?...” Și nimeni ne-l cunoștea, nici pe el, nici pe cel ce zăcea în mormânt.

Până când, într-o zi, un țaran mai îndrăzneț îl întrebă:

— E poate tatăl Dvoastră de veniți așa de regulat aici?

— Nu!

— Sau poate scumpa mamă?

— O, nu!

— N'o fi doar soția?

— Nici ea!

— Sau poate un copil?

— O, asta nul

— Dar, mă rog, spuneți-mi și mie cine-i?

Văzând stăruința țaranului de a afla ce-i cu mormântul, străinul îi povesti:

— Când a izbucnit războiul cu Germania, fui chemat, cu toți bărbații, să ne apărăm țara de dușman. Pentru mine, aceasta era o mare lovitură. Copiii mei erau bolnavi și soția lehuza, după o naștere periculoasă. Ce era să fac? Mă dusei și mă rugai de cei mari să mă scutească. Dar degeaba!... Stăruii mai mult... ba și plângând. Nimic!...

Trebuia să părăsesc deci pe ai mei și să mă duc. Eram trecut în registrul lor, numărat, și locul meu nu putea să fie gol. Și apoi... datoria mea trebuia împlinită de cineva. Doar așa cerea legea... și nu putea fi știrbită.

Dar un nobil domn, cu inimă iubitoare, văzuse starea grea a mea și a familiei mele și fu cuprins de milă. Și cum el era scutit de lege de-a merge la război, — fiindcă era unicul fiu al unui tată în vârstă, — luă obligația mea asupra sa, — și de bunăvoie, se oferă să mă înlocuiască. Fu admis, căci era foarte puternic și înțelept, iar serviciul meu trebuia să fie făcut de cineva, indiferent de cine, — după lege, — pentru a se înlătura nenorcirea ce căzu-se peste noi.

Și el, bunul meu domn, își părăsi treburile, locul său liniștit, logodnica și pe bătrânul său tată a cărui unică bucurie era, — **din dragoste pentru mine,** — căci nu putea suferi ca el să șadă tihnit, iar la noi să fie suferință. Și plecă **în locul meu.**

Am auzit că, — **ne mai privind nimic în urmă,** — s'a dus vesel, purtându-se vitejește în

primele lupte, pentru care primi laude dela împărat pentru câștigul adus împărăției sale, — ceea ce eu n'aș fi fost în stare. Nu numai că n'avem puterea și mintea sa luminată, dar și inima-mi era frântă de suferința în care eram.

Dar într-o luptă, **prea bunul meu inlocuitor,** căzu și el, însă fericit că **mi-a plătit datoria,** — și încă cu prisosință, — scutindu-mă astfel pe mine. Și uite: aci odihnește trupul **marelui meu binefăcător,** acel **ce-a murit pentru mine!** Și acum citește și colea ce-am scris!

Dând la o parte ramurile trandafirilor, — ce-și întinseseră peste mormânt, dragăstoase, brațele, — țaranul văzu scris pe piatră cuvintele: „A MURIT ÎN LOCUL MEU”.

— Da, aici doarme prea iubitul meu. Și în inima mea, amintirea lui e vie, — adăogă străinul. Cred că n'are să te mai mire altă dată când mă vei mai vedea aici. Față de ceea ce făcut el pentru mine, — prea măreața jertfă, — prea puțin fac eu acum. Și aceasta e o datorie a mea, pe care o fac bucurios: „**Din dragoste recunoscătoare pentru acel ce nu se poate uita niciodată.**”

Cântul ce trecea foșnind prin frunza trandafirilor, par'că afirmău cu un lung „Da...”, iar tulpinile lor își inclinău ușor capul în semn de aprobare. Jerifa era plăcută... se simțea pretutindeni... Și'n teiul ce străjuia tăcut la căpătâi, — ca și cum ar fi chemat pe toți să vadă și s'audă, — o păsărică înălța, un imn de laudă și glorie Celui Prea Înalt.

Țaranul, ce ascultase vădit mișcat, a rămas par'că mut. Tăcerea, străpunsă până acum de

(Continuare în pagina 8-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 11. 19 Martie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24.62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Avem câteva zeci de cititori cari și-au plătit abonamentul numai pe un sfert de an. Îi rugăm stăruitor să ne trimită banii pentru restul anului, ca să nu fim siliți să-i ștergem din rândul abonaților la 1 Aprilie.

Nou!

Nou?

Cântările Sionului

Cu cele mai multe cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți o cu ramburs dela

Depozitul de Literatură Creștină,

Arad, Strada Fabricii No. 20.

Prăvălia d-lui Ilie Moț, despre care aminteam în numărul trecut, a fost înzestrată cu cele mai bune și mai frumoase stoffe, pânzeturi și tot felul de albituri: plapome, perdele, etc. Aceasta e o prăvălie românească și e datoria tuturor românilor s'o ajute. Deci vizitați-o în Piața Avram Iancu 19, Arad.

Cu acest număr trimitem CALAUZA tuturor celor ce au abonat-o. Cu numărul viitor vom trimite MANA.

BOTEZ ÎN TIUR. JUD. TÂRNAVA-MICĂ. La 29 Ian. s'a ținut în biserică din Tiur un botez cu un suflet. Actul botezului a fost îndeplinit de către fr. Ieronim Schiau, predicatorul cercului.

Câteva rătăcirii de cari trebuie să ne păzim

Respectarea Cuvântului lui Dumnezeu în organizarea bisericească e de o însemnătate fundamentală. De aceea ceice își organizează și conduc bisericile cum îi taie capul, fără să se întrebe: „Ce zice Domnul?“, vor avea un seceriș dureros. Unul dintre cei mai mari istorici ai Creștinismului, a fost Dr. A. H. Newman. Dânsul a observat și a studiat amănunțit dezvoltarea Creștinismului cu toate greșelile și părțile lui bune, cercetând cauzele lor. În introducerea celor două volume de **Istorie bisericească**, dânsul spune că studentul istoriei Creștinismului va vedea „cum fiecare depărtare dela învățăturile Noului Testament a adus roade rele, și cu cât depărtarea a fost mai mare, cu atât urmările au fost mai rele“. Studiind Istoria, „vom ști că cele mai decăzute forme ale Creștinismului își au obârșia în mici abateri dela adevăr“.

Cum credeți, fraților, că s'au ivit toate acele tradiții pe cari azi nu le mai credeți și de cari vă lepădați? Prin mici abateri dela Biblie! Oamenii au uitat de Noul Testament și **au început să facă reguli** omenești și să imiteze lumea din jurul lor. Și nu vedeți Dvoastră, că în multe locuri, unii sunt porniți să facă și ei **reguli** pentru bisericile Domnului? Nu vedeți că vine ispita ca să ne organizăm după modelul lumii?

De pildă, se observă în unele locuri pornirea de a înlătura pe **predicatori** din biserică! Frații de aici cred că pot fără **păstori și diaconi** și se mulțumesc cu un președinte și cu un comitet. Prin această ei nu lucrează după Noul Testament, ci după ceea ce văd la diferite societăți lumești. Aceasta e o abatere gravă dela Biblie și dela porunca Domnului. Fiecare biserică baptistă trebuie să aibă păstor sau presbiter și diaconi. Aceasta e calea biblică. Ei nu pot fi înlocuiți cu nimic. Lucrul fraților diaconi poate fi împărțit astfel ca, de pildă, unul să conducă ședințele bisericii, altul să fie casier, altul să facă lucrul de secretariat, etc. Presbiterul poate predica Evanghelia la mai multe biserici, dacă una nu e în stare să l țină.

O altă rătăcire e să se creeze un **șef pământesc peste predicatori**. Acest lucru s'a întâmplat în primele veacuri ale Creștinismului. Am văzut în articolele trecute că

în Noul Testament, presbiter, păstor sau episcop, e una și aceeași slujbă. Incepând însă, cu veacul al treilea, s'a creat a treia slujbă bisericească, ce se ridică dela supra celor două. S'a făcut deosebire atunci între presbiter și episcop formând din ele două slujbe deosebite. Episcopul era deci mai mare decât păstorul. Astfel s'au înființat episcopatele, prin o abatere dela Biblie. Oamenii sunt aceiași azi ca și atunci și ispitele se ivește și acum ca, un frate mai talentat ridicat în fruntea unor cercuri comunități, etc., să creadă că poate să poruncească peste frații lui predicatori. Să fugim însă, de această ispită să ne rugăm Domnului să ne țină în umilinta și simplitatea Noului Testament. După Biblie, fiecare predicator are șef direct pe Domnul Iisus Hristos, de care trebuie să asculte. Nimeni nu se poate asemeni între el și Domnul său.

O altă greșală e să înlocuim **Biblia cu regulamente**. Sunt frații cari cred că vor îndrepta bisericile lor, dacă vor face niște reguli, cari apoi să le constituie pe baza votului bisericii și apoi vai și amare de cine se abate dela ele! Ei ar trebui prin această, că nu înțeleg natura religiei lui Isus, în care Duhul Sfânt **nu ei**, scrie în inimile celor ce predau Lui, legea divină. Și ieri am vădit că, chemare noastră nu e să facem reguli, ci să ascultăm poruncile lui Hristos. Nu găsim în Biblie tot ce ne trebuie? credem așa de deștepti ca să înlocuim sau să adăugăm la ceea ce ne a dat Duhul Sfânt, din preceperea noastră păcătoasă?!

Iarăși cei ce fac aceste lucruri nu și dau seama că merg pe urmele Fariseilor cari au călcat Cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinilor lor făcute de ei (Matei 15:1-9), despre cari Isus a zis: „Degeaba mă cinstesc ei, învățând ca învățăturii **niște porunci omenești**! Și nu știu că repetă întocmai poruncile celor ce au făcut tradiția care am fugit cu toții.

Da, fraților, să ne mulțumim cu ceea ce e în Noul Testament și să ne conducem întocmai după el. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va revărsa din belșug peste noi.

I. Cocu

Ești stăpân pe cuvintele pe cari le ai spus; dar cele pe cari le-ai spus sunt stăpâne pe tine.

A p e l

Iubiți frați în Hristos !

Domnul a binevoit să-și ridice în Ploești, ca o strajă de pază și aducere aminte, o biserică vie la o răscruce de drumuri, unde se întâlnesc căile ce vin din cele mai principale ținuturi ale frumoasei noastre țări.

În acest oraș atât de populat și mai mult frecventat din cauza multelor fabrici și întreprinderi industriale ce are, cu ajutorul și sprijinul Său binecuvântat, Domnul a făcut ca micul început al lucrului Său de acum câțiva ani, să devie destul de înfloritor așa încât se simte mare nevoie de un local de rugăciune mult mai mare decât cel pe care îl avem în prezent.

Cum însă „Biserica Baptistă Română din Ploești” nu are un local de rugăciune propriu, am fost nevoiți să închiriem o casă pentru care plătim anual o chirie destul de mare, care apasă greu asupra noastră și totodată nici sala nu este suficient de mare pentru poporul ce vine să asculte predicarea Evangheliei, ceea ce este o piedică în dezvoltarea lucrului Domnului, și deci ne-am hotărât, cu ajutorul Său, să zidim o casă de rugăciune vrednică de numele Său.

Domnul ne-a ajutat de am cumpărat locul și cu ceea ce ne-a mai dăruit prin copiii Săi, ne vom apuca să zidim. Dar banii de cari dispunem, nu ne ajung

să putem duce la sfârșit această lucrare și pentru aceasta ne adresăm fraților și surorilor noastre în Hristos de pretendenți să ne vină în ajutor cât mai grabnic cu ceea ce Domnul le va pune pe inimă pentru acest scop.

Credem că Domnul va mișca inimile fraților noștri în așa fel încât credința noastră mică să fie răsplătită peste așteptările noastre. Fie că frații vor face o colectă specială pentru acest scop, sau că fiecare în parte ne va trimite darul său fie cât de mic, dacă face aceasta cu bucurie și din dragoste pentru lucrul Domnului, El va primi cu plăcere spre aceste daruri, cum a privit odinioară spre cei doi bănuți ai văduvei. Marcu 12, 41—44

Toate donațiile se vor trimite pe adresa: M. Dumitrașcu, Ploești Str. Locot. Ionel Agraru Nr. 22. Donațiile primite vor fi publicate în revista „Farul Creștin”.

Și acum, iubiți frați, în Domnul, credem că înțelegând apelul nostru, nu veți rămânea nepăsători față de lucrul Domnului și veți dovedi prin aceasta că știți că din toată truda și sudoarea voastră de pe acest pământ, numai ceea ce ați făcut pentru Domnul va sta.

Vă mulțumim dinainte pentru ceea ce veți face în această privință și Domnul să vă răsplătească. Proverbele 3, 9—10.

Cu dragoste frățească,

Comitetul de zidire:

M. Dumitrașcu, Gh. Poponete, H. C. Lack, D. Stroe, C. Seiceanu, Gh. Tocaci, M. Martin, A. Bologan, I. Constantinescu.

VALUL MĂRII

de Alexe Popovici

„...cine se indoiește, seamănă cu valul mării, turburat și împins de vânt încoace și încioi”
Iacob 1:6.

Așa seamănă Iacob pe cel în-
doelnic. E tot ce poate fi mai jos-
nic la adresa celui cu îndoiala în
suflet. E coborârea pe ultima
noapță. Dar pe cât e de unilitoa-
pe atât e de adevărată. Căci
e de condamnat ceva din ca-
redinței, atunci îndoiala e
dintâi. Îndoiala e tuberculoza
letească, care duce încet dar
ur, la mormânt.

È curios să vedem că, îndoelni-
în rugăciune sunt un fel de
arnici. Pe deoparte, cer dela
mnu, iar pe de alta, se adapă
gândul că nu vor primi. Fac
zi o simplă formă, un lucru de
isos. Par'că ei cred că cineva îi
ește să se roage, sau să creadă,
pentru aceasta, fac formula.
Teleg să te îndoiești de cineva,
care ai mai fost înșelat și pă-
lit, dar să te îndoiești numai
a de dragul îndoelii e cea mai
are nemernicie omenească. Da,
ul mușcat de șarpe, se teme și
me la îndoială și șopârta; im-
ms de albine, te temi și de
uscă. Dar dacă te-a înșelat o-
ul, să te îndoiești și de Dumne-
u?

„Ca valul mării”, spune Iacob,
are perfectă dreptate.

O asemănare între îndoelnic și
dul mării e, **influența vremii a-
upra acestuia din urmă.** Cine
ăiește pe mare sau la malul
ării, știe ce înseamnă un val,
it e de înfricoșător și aceasta
amai datorită timpului. Vântul
aste și gonește valurile unul
upă altul. Când nu e vânt, nu
nici val. Deci valul e numai în-
uența vremii asupra mării.

Prin lipsa de împotrivire, omul
ade sub stăpânirea împrejurări-
or. Oricât am căuta, n'am găsi
iăcar un îndoelnic care să creie-
e el împrejurări. Nu. Un îndoel-
ic, e creiat el însuși de impreju-
ri și astfel nu e în stare să le
releze. Nimeni nu se naște în-
oelnic, ci devine mai târziu, când
ade frânt, sub dictatura îm-
rejurărilor. Îndoiala e fiica vre-
rii.

Iarăși, o explicație greșită a
nor experiențe, aduce la îndoia-
ă. Un tânăr, decurând întors la
Domnul, a visat într-o noapte că

predicatorul și ceilalți ai biseri-
cii, se aflau în iad, în limbi mari
de flacări. Prin urmare — și-a zis
ei — nu sunt mântuiți. În felul
acesta, prin explicarea unui vis,
a pus la îndoială calea mântuirii.
Unui alt creștin i-a ars casa.
Aceasta — spune el — e un semn
că Dumnezeu nu mă iubește. Ex-
plicații de felul acesta, duc sigur
la îndoială.

O dragoste mare pentru lume,
pune la îndoială cerul și veșni-
cia. Biblia cere ca, un creștin să
se lapede de sine, să se desbrace
de lume, ca, în schimb, să fie păr-
tașul vieții veșnice și a cerului.
Unii însă cred proverbul: „Ce-i
în mână, nu-i mînciună” și „mai
bine o pasăre în mână decât zece
pe gard”. Ei iubesc atât de mult
lumea, încât, plăcerile din ea sunt
fericirea lor. Și pentru fericirea
această — bănuită — se îndoesc
de cer și veșnicie.

Apoi, starea îndoelnicului îl a-
rată că e sub influența vremii.
Înlăuntrul său e războiu. Ar vrea
să creadă... ar vrea să nu crea-
dă... Pentru el nu există hotărîre
sau convingere. Se întoarce după
împrejurări ca morile din Olan-
da, după vânt.

O altă asemănare e că, atât va-
lul, cât și îndoelnicul, **sunt fră-
mântați.** Nimic nu e mai de com-
pătimit decât un suflet, rob al în-
doelii.

Primirea unor idei ce se bat
cap în cap, una cu alta, provoacă
sbuciumul lăuntric. Lăuntru său
e un câmp de război. Un creștin
care se adapă atât cu Cuvântul
lui Dumnezeu, cât și din cărți ce
strecoară în inima și mintea sa
lucruri păcătoase, va avea sbu-
cium și frământări lăuntrice. Lo-
cul unde trăiesc doi dușmani, nu
e liniștit.

Nesiguranța, iarăși, frământă
lăuntru. Îndoiala frânge toată
siguranța. Omul bolnav de ea, se
îndoiește de mântuirea sa, de jert-
fa lui Isus, de tovarășia Sa, de
darul Duhului sfânt, de nemuri-
rea sufletului, de înviere, etc.
„Ah — suspină un îndoelnic —
dacă aș fi sigur că sufletul meu
nu moare, și că cel ce crede, va
moșteni cerul, aș avea bucuria,
care m'ar face fericit”.

Sbuciumul îndoelii e produs de
noi înșine. E un foc, pe care noi
punem lemne ca să ardă. Noi ne
frământăm îndoindu-ne de ade-

vărurile eterne. Ce chin trebuie
să fie, mai ales pe acei ce au fost
credincioși și au căzut în mreaja
îndoelii! Ce răscoală e înlăuntru
lor! Trecutul plin de amintiri fru-
moase, se amestecă cu prezentul
amar și greu. Decăderea atât de
josnică turbură toată liniștea
lăuntrică.

Frământarea aceasta e de com-
pătimit fiindcă e fără cauză. De
ce atâta sbucium? Pentru îndoia-
lă? Apoi nici îndoială nu-și are
explicația ei.

Sufletele hărțit de vântul și
furtuna îndoelii, unde e liniș-
tea și pacea ta?

O a treia asemănare între în-
doelnic și valul mării e **frângerea
și sfârșitul lor.** Nu de mult, mă
aflam în apropiere de insula Șer-
pilor în Marea Neagră, și aici, mai
bine ca în alt loc, am putut ve-
dea frângerea valurilor. Din toa-
te părțile, valuri pline de furie
se apropiau de stâncă de piatră,
cu scopul par'că s'o prăvălească
la fund. În momentul ciocnirii
însă, cu toată furia, valul, care
inspira groază, s'a frânt și spart
în mii de stropi de apă.

Frângerea e urmarea logică a
frământat de îndoeli, sfârșește
de distruge. O familie frământa-
tă, cade, etc. Astfel că, un suflet
frământat de îndoeli, sfârșește
frânt și zdrobit.

Încă o explicație a căderii în-
doelnicului e și slăbiciunea sa.
Dacă am aduna toți îndoelnicii și
am cerceta bine pe fiecare, am
vedea cât sunt de slabe bazele în-
doelii. Fiecare îndoelnic poartă
ochelari măritori. Bobul de nisip
li se pare o stâncă de piatră. Ce
înșelăciune! Mai poate fi mirare
că a căzut frânt? Trebuie multe
explicații să înțelegi spargerea
unui val? S'a lovit de țărnuț ta-
re și s'a rupt în mii de bucăți.
Va putea, îndoelnicul, sta în fața
Evangheliei, stâncă veacurilor?

O, suflète al meu, dacă vreoda-
tă, corabia credinței tale va fi lo-
vită de valul îndoelii, singura
scăpare e la Isus. La cuvântul
lui, vântul se oprește, valul piere
și în locul groazei, apare pacea și
în locul îndoelii siguranța.

Dacă seamăn cu un val al mă-
rii ce pierde și se pierde, fă,
Doamne, minunea prin Cuvântul
Tău, să devin un râu de binecu-
vântare.

ÎNCREDEREA FACE MINUNI

Tr. de C. Manolescu

Intr'un sat din apropierea orașului Hanova, în Prusia, trăia familia unui muncitor, care-și făcuse în sat un bun și frumos renume, prin credincioșie și prin sârguința la lucru.

Toate virtuțile lui bune își aveau izvorul într-o credință vie în Acela, care are toată puterea în cer și pe pământ, în Acela care poate să mântuiască în chip desăvârșit pe ori cine vine la El și care a fost făcut din partea lui Dumnezeu, înțelepciune, sfințenie și răscumpărare.

Cu timpul, unii din copiii lui se căsătoriră, iar alții muriră. Bieții părinți deveniră bătrâni și aveau mult de suferință, fiind săraci și neputincioși.

Ei trăiau zi de zi, numai din lucrul mâinilor lor.

Au fost în viață zile, când n'au avut pe masă decât pâine uscată. Cu toate acestea, nimeni nu-i vedea triști sau posomorâți. Nu. Dimpotrivă, erau veseli, căci nădăjdau în făgăduințele Domnului din Evrei 13:5 și din Isaia 46:48: „Nicidecum n'am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi. Până la bătrânețea voastră, Eu voi fi Același, până la cărunțele voastre, vă voi sprijini. V'am purtat și tot vreau să vă mai port, să vă sprijinesc și să vă mântuiesc”.

Cu timpul însă, o mare lipsă pătrunse în vechiul cămin. Bătrânul muncitor își pierduse sănătatea și după luni de suferință pe pat, nu putu să-și mai redobândească puterile, ci dimpotrivă, vedea că pe zi ce trece, firul vieții se micșorează.

Dacă mai înainte jena lor era mare, cu atât mai mare deveni acum în vremea din urmă.

Sărmana femeie se apropia adesea ori de patul de suferință al soțului, unde, plângând, îi vorbea de nevoile sale, dar întotdeauna ea găsea la el multă încurajare și îmbărbătare, căci, cu tot necazul prin care trecea, bătrânul sorbea regulat din izvorul nesecat al lui Dumnezeu, putere și înviorare.

Încercarea ce se abătuse asupra lor, era mare și ea se agrava tot mai mult pe zi ce trecea.

O ipotecă de împrumut apăsă asupra căsuței lor și ziua, când creditorul ceru plata dobânzilor, sosi. Micile lor izvoare bătrânești fuseseră cheltuite în timpul acelei boale de lungă durată.

„Se va îngriji Domnul”, zise bătrânul către soția sa, „noi să-L rugăm și ne va da cu plăcere tot ce este bur. Avem dela El făgăduințele minunate, atât pentru viața de acum, cât și pentru veșnicie”.

Apoi bătrânii se rugară stăruitor și Dumnezeu ascultă, chiar înainte ca ei să fi strigat în rugăciune.

Satul lor era așezat în apropiere de

oraș, unde mergeau de obicei să-și facă târguiețile de alimente și cafea.

În ziua aceea nu mai aveau în cutia de rezervă nici un franc, ci numai 25 de bani.

Aveau nevoie să cumpere cafea.

„Am să mă duc în oraș la vărul meu”, grăi femeia „poate el ne va da un ajutor și tot odată voi cumpăra cafea de aceeași gologani”. Dar în momentul plecării ei spre oraș, soțul îi zise: „Nu-ți pune încrederea decât în Domnul”.

În ziua aceea vărul ei nu era bine dispus.

De altfel era om mândru și cu o fire rea.

El se rușina de rudele sale din sat, fiindcă erau oameni săraci.

Când femeia ajunse la poarta lui, un ucenic veni și-i spuse că nici patronul, nici soția lui nu sunt acasă, ci au plecat în oraș.

Aceste cuvinte o întristară mult și porni încet spre băcănie, unde își cumpără cafea. Apoi de aici veni acasă în sat.

În momentul în care, goli cafeaua în borcan, ceva tare căzu jos, iar ea îl ridică pe dată. Ce era? Un inel fin, cu o garnitură de pietre scumpe. Soțul ei, observând aceasta, a strigat: „Inelul acesta nu ne aparține și, ca atare, trebuie dus de grabă negustorului ce li-a vândut cafeaua, căci fără îndoială el este acela care l-a pierdut și probabil acum îl caută”.

De altfel nici soția nu s'ar fi gândit să-l păstreze. Îl duse în grabă negustorului din oraș.

Când negustorul văzu inelul, rămase foarte mirat. Îl luă, îl examină cu multă atenție și apoi zise: „Scumpă doamnă, acest inel valorează mii de franci, însă nu-mi aparține mie, cum nici d'voastră, dar vă rog să-mi spuneți cine sunteți”.

Astfel fiind întrebată, femeia istorisi pe larg toată starea în care se găsea în acel moment. Pe când vorbea, ea nu-și putea reține lacrimile din ochi, iar negustorul, ascultând, a fost foarte mișcat de cinstea acestor oameni săraci și lacrimile îi tăsniră din ochi. Apoi zise: „Eu voi satisface cererea creditorului pentru ipoteca ce apăsă asupra căminului D'voastră, dându-vă înapoi suma de 500 de franci, pentru a achita datoria, iar în ce privește inelul, voi scrie la Surinam, fratelui meu dela care primesc cafeaua. Poate el va reuși să descopere de unde vine acest inel în cafea”.

La Surinam, într-o frumoasă plantație, locuia un mare proprietar ai cărui sclavi numeroși se ocupau cu cultura cafelei. Acest proprietar era un om bogat, dar era un tiran crud, nelegiuit și fără milă.

El nu voia să audă vorbindu-se de

Dumnezeu. În ura lui contra religiei, a mers până acolo că, a făcut să fie alungat un misionar, cu câinii săi. Misionarul venise acolo pentru a vesti acelor sclavi negri, Evanghelia.

Cu un an mai înainte de aventura inelului, acest plantator, simțindu-se obosit în urma unei plimbări pe câmpiile sale, se culcase sub un arbore, dând ordin unuia dintre cei mai s'nceri sclavi ai săi să vegheze în jurul lui.

La trezire, își reluă drumul și, în drum spre casă, el examină sacii de cafea. Intrând apoi în casă, fu foarte repede turburat descoperind pierderea aceluia inel prețios. Bănuielile i s'au îndreptat pe dată asupra aceluia sclav care îl păzise pe când dormia sub arbore. Fără îndoială, își zicea el, acest negru mi l-a furat în timpul somnului. Adresându-se sclavului negru, îi zise cu glas tare și răstit:

„Căine ce ești, redă-mi inelul ce mi l-ai furat”. Sclavul nevinovat, tremura la privirea cruntă a stăpânului său și, căutând să se apere, fu lovit cu pumnii peste față și piept.

În zadar protestă sârmanul sclav că nu știe nimic, căci stăpânul său nu-l credea. Dimpotrivă, zicea că nimeni altul nu poate să aibe inelul, decât numai el și prin urmare, fu tratat ca „hoț”.

În furia sa stăpânul porunci să fie lovit cu biciul până la sânge și apoi fu închis ca hoț într-o temniță întunecoasă, într-o celulă de fier, de unde era scos odată pe zi pentru a fi bătut cu vergele de fier și apoi pentru a-l chinui foarte sever. Dar toate aceste schingiuniri, nu l-au putut determina să recunoască furtul.

Această crudă prigoană dură mai bine de un an de zile, până într-o zi, când cineva aduse stăpânului o scrisoare venită dela Hanova, în care se spunea cum a fost găsit în cafea acel splendid inel.

Acest plantator rămase ca înpietrit, cugetând și văzând de câtă nedreptate s'a făcut el vinovat față de sclavul său negru.

Se s'imi cuprins de un duh de milă și de un amar simț de vinovăție.

„Nenorocitul, ce-ai făcut tu”, îi glăsuia cugetul său, și părea că vede ridicându-se deasupra lui brațul judecătorului răsunător.

Primul moment de groază trecu, și ei se sili să îndepărteze aceste idei ce-l înspăimântau, însă departe de a reuși, spaima se mărea din oră în oră și părea că vede întreaga casă, gata să se prăbușească peste capul lui.

Păcatele și nelegiuirile sale apăreau din ce în ce mai numeroase în fața lui. Noaptea sosi, dar îi fu imposibil să rămă-

(Continuare în pagina 7-lea)

„RELIGIA ESTE PENTRU PROȘTI ȘI PENTRU BABE“

INCĂ O SCUZĂ A PĂCĂTOSULUI

de Gb. Gălcior

Firește nu pentru un om învățat ca d-ta. A fi creștin e o nimică toată pentru d-ta. Și ești bine încredințat de asta. Eu nu te cunosc și nici nu știu câtă carte știi. Poate să fii un om învățat; nu zic ba. Și se poate că și d-ta, ca foarte mulți ca d-ta, să te crezi mult de tot cu învățătura d-tale. Dar se poate ca învățătura d-tale să nu fie tocmai așa de adâncă. Ai citit din toate câte ceva, ca, atunci când ai prilejul, să arăți că și d-ta știi ceva; dar, temeinic n'ai nimic. Căci nu sunt rari oamenii a căror învățatură este culeasă numai din jurnale, sau cari au numai o spoială de învățatură, pe care o întrebuințează cu sau fără rost. Dar, dedesubtul acestei spoieli, este un mare întunec.

Afară de asta, ai pătruns d-ta oare temeinic, ce-i creștinismul în adevărul lui adevărat, ca să poți zice cu adâncă încredințare, că astfel de lucruri sunt numai pentru proști și pentru babe? Cred că abia acum începi să-ți dai seama de ciudățenia spuselor d-tale. Nu cumva și în această privință cercetarea d-tale se mărginește numai la ceea ce ai auzit dela alții sau ce spun jurnalele? Oricum, drept să-ți spun că, până acum n'am găsit niciun om cu adevărat învățat, care să fi cercetat cu deamănuntul Creștinismul în toată firea lui și după aceea să fi spus: „Asta nu face pentru oameni învățați și pentru bărbați”. Dimpotrivă, toți au spus, cu adâncă smerenie, chiar când n'au pătruns în întregime Creștinismul, că în Creștinism e tot ce poate fi mai adânc pentru mintea omenească.

Nu mai oamenii cu spoială de învățatură, cari, crezând că tot ce shoară se mănâncă, iau lucrurile cât se poate de ușor, chiar pe acela unde-i vorba de viața sau moartea lor, și spun că, adevăratul Creștinism n'ar fi pentru omul care gândește.

De bună seamă că nu „gândirea” este lucrul de competență în Creștinism, ci „viața”; ea este mijlocul prin care se prinde ființa Creștinismului. Căci, să fim bine înțeleși: Creștinismul este cu mult mai puțin învățatură decât viață; nu este atât o teorie frumoasă, cât mai ales o practică minunată. Creștinismul adevărat

cere o încordare cât se poate de adâncă a duhului minții și a înțelegerii și, cu toate acestea, nu este pătruns cum trebuie decât cu inima.

Și inima omenească este ceva cu totul deosebit. În fibrele cele mai adânci ale pornirii și nevoilor ei e aceiași, fie că bate în pieptul unui învățat sau al unui prost, fie că bate în pieptul unei femei sau al unui bărbat.

E mică de tot această inimă omenească și totuși nu poate fi multumită de lumea întreagă și rămâne goală și neliniștită, până ce-și găsește odilna în Dumnezeu, singurul care poate să-i dea adevărata mulțumire.

Tot așa e și cu inima d-tale. Poți să te crezi cât vrei. Poți să spui, zi și noapte, că n'ai nevoie de așa ceva și că asta nu este pentru d-ta. Un lucru să-l știi și să-l ții bine minte: inima d-tale nu se va simți fericită și mulțumită cu ceea ce-i dai d-ta în afara de Dumnezeu. Și va veni o vreme, când ai fi tare bucuros dacă ai avea ceva din ceea ce are o femeie credincioasă și evlavioasă, o „babă”, cum o numești d-ta în bătaie de joc.

Acum încă nu e prea târziu pentru d-ta ca să cercetezi cu deamănuntul și să primești Creștinismul, de care acum vorbești cu atâta bătaie de joc. Și dacă vei face așa, vei putea spune și d-ta ca Apostolul Pavel: „Cuvântul crucii este o nebunie pentru cei ce pier; nouă, însă, celor mântuiți, ne este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: „Voiu prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voiu nimici priceperea celor pricepuți. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N'a prostiț Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întru cât lumea, cu înțelepciunea ei, n'a cunoscut pe Dumnezeu, în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii” (1 Cor. 1:18—21.)

Fără îndoială că, în spusa d-tale de mai sus, e și ceva adevăr; de obicei nu cei cu vază, nu cei învățați sau înțelepți primesc pe Domnul Isus ca Mântuitorul lor, căci astfel de oameni sunt prea mândri ca să-și vadă pierzarea

lor, din pricina păcatelor lor, înaintea lui Dumnezeu. Cei săraci, proști și neînvațați, dimpotrivă, văd că sunt pierduți din pricina fărădelegilor lor și de aceea, primesc degrabă pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor. Vezi însă, că și în această privință ceea ce vezi petrecându-se în jurul d-tale, se potrivește de minune cu ce spune același apostol: „De pildă, fraților, uitați-vă la voi, cari ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar, Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile cari nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu” (1 Cor. 1. 26—29).

Apel

În numele Domnului Isus rugăm pe toți frații și surorile, cari știu și au printre ei și prin Bisericile locale, copii și fetițe orfani, fie de ambii părinți sau numai de unul și sunt lipsiți absolut de mijloace necesare, să scrie îndată la Comunitatea Baptistă, Alba-Iulia, Strada Banu Mihaleca 2.

Scrieți-ne starea în care se află și tot odată și învoirea tuturorului respectiv, că este de acord ca orfanii să fie primiți în Orfelinatul Baptist din Simeria, jud. Hunedoara.

Să nu uitați însă, că primim numai pe cei absolut săraci și între etatea de 6—12 ani.

Preferăm ca orfanii să fie din familii baptiste. După ce vom primi scrisorile de informații și învoire, vom examina starea fiecărui caz în parte, apoi vom comunica celor aprobați pentru primire, că ce fel de acte să ne trimită împreună cu orfanii.

*Cu salutări frățești:
COMITETUL ORFELINATULUI.*

ÎN SĂCĂRĂMB, jud. Hunedoara, a avut loc căsătoria religioasă a fr. Rubaha. A. cu sora M. Lupu. Serviciul a fost condus de fr. I. Mărza, predicatorul cercului, ajutat de frații N. Pavel, S. Curie și sora F. Popovici. A cântat corul din Deva.

Din lumea largă

Unirea Austriei cu Germania. În ultimele zile Europa a fost zguduită de o întâmplare foarte însemnată. Se știe că, de multă vreme, d. Hitler a dorit să unească Austria și Germania sub conducerea sa. Lucrul în sine nu pare rău, căci populația Austriei e germană și de ce n'ar putea să se unească cu frații lor din Germania? Dar, prin acest fapt, Germania devine foarte puternică și acest fapt îngrijorează pe alte state, căci se știe că poporul german e un popor războinic. Dar

DELA UNIUNE

In ultimul timp autoritățile au închis 24 de biserici baptiste din țară. La intervenția Uniunii câteoa au fost deschise și sperăm că în curând vor fi deschise toate.

*
Reamintim frățietății că pen'ru a acoperi speșele mari pe cari le are Uniunea cu apărarea libertății noastre, toate bisericile baptiste din țară sunt rugate să ajute cu un dar de cel puțin 4 lei de membru, dar dacă se poate, e bine și mai mult. Numai o foarte mică parte dintre biserici ne-au trimis acest ajutor pe 1938. De aceea ne vom bucura dacă și celelalte vor răspunde la apelul nostru.

*
Rugăm pe ceice ne cer ceva informațiuni, să ne trimită mărci poștale pen'ru răspuns.

*
RECUNOAȘTEM CU MULȚUMIRE primirea următoarelor sume pen'ru Uniune: Biserica Rusca Montană, 130 lei. Bis. Urmeniș, 200 lei. D. Rați, Bodrog, 50 lei. Bis. Cioara, 200 lei. Săniculau, Bihor, 300 lei. Bis. Corabia, 105 lei. Bis. Rezeni, 100 lei. Bis. Felnac, 150 lei. Frații Arcan, Moldova nouă, 100 lei. S. P. I., 200 lei. Bis. Urtați, 100 lei. Bis. Larga, 50 lei. Casier: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Keckés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

unirea aceasta s'a făcut în ultimele zile. Peste 200.000 de soldați germani au năvălit în Austria, unde n'au găsit nicio împotrivire. Dimpotrivă, armata austriacă a întâmpinat cu bucurie trupele germane și s'a unit cu ele. Toate orașele principale au fost cucerite. Inuși d. Hitler a venit în Austria. Planul dânsului acum e să formeze un guvern în Viena sub conducerea sa. Astfel d. Hitler va fi conducătorul a două guverne, unul în Berlin, pentru Germania, și altul în Viena, pentru Austria. Cucerirea Austriei de către Germania, e o mare amenințare pentru Cehoslovacia, unde sunt vreo 3 milioane de germani. Dar, această țară are asigurarea Franței și a Rusiei, că, dacă va fi atacată de Germania, aceste țări o vor apăra cu armele. De altfel însuși d. Hitler a declarat că n'are gânduri războinice.

D. avocat N. Davidescu, a fost numit secretar general al Ministerului Cultelor și Artelor. Domnia sa a ocupat până acum postul de șef al contenciosului din acest Minister.

Misionarul englez, Muray, a fost lovit cu patul armei de un soldat japonez în China, forțându-l să-și ia pălăria și să se incline în fața santinellei japoneze. Se crede că Anglia va protesta împotriva acestei nedreptăți.

Gospodării sărace. O statistică oficială anunță următoarele lucruri triste: În România avem 250 mii de gospodării țărănești, în cari nu se găsește nicio găină. Sunt un milion 500 mii de gospodării, în cari nu se găsește niciun porc și două milioane de gospodării țărani fără să aibă nicio vacă. Din aceasta reiese așa de limpede sărăcia lucie în care se găsește atâtea familii la țară.

Guvernul italian a dat autorizație predicătorului baptist, d. Ronchi din Roma, să meargă în Abisinia și să ocupe locul acolo de reprezentant al Societății Biblice pentru Britania și Străinătate. În același timp, s'a dat libertate mai multă în Abisinia, misionarilor diferitelor societăți misionare pentru a vesti Evanghelia.

Procesul Niemoeller. Pastorul german, Niemoeller, a fost arestat de guvernul german anul trecut, pentru că a susținut că întâie Dumnezeu și apoi statul hitlerist. Acest proces a stârnit mare valvă în străinătate și mai ales în Anglia și America. În 2 Martie tribunalul a condamnat pe pastorul Niemoeller la 7 luni de închisoare și amendă de 2000 mărci germane. Deși închisoarea a fost făcută în arestarea preventivă, totuși nici acum acest pastor n'a fost eliberat și se crede că e și acum la lagărele de concentrare.

TREI BIBLIOTECI

BIBLIOTECA PREDICATORULUI. Fiecare predicator, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să aibă aceste patru cărți în biblioteca sa:

1. **Biblia.** Cartea Cărților, Isvorul Vieții.
2. **Doctrinile Biblice**, de Dr. E. Gill. O carte de teologie care cuprinde adevărurile fundamentale ale Cuvântului lui Dumnezeu, 30 lei.

3. **Viața de familie în Biblie**, scrisă de sora Emma Gill. Este o carte scrisă de o mamă, o bună și o gospodină model. Cartea aceasta oglindește viața poporului ales până în cele mai mici amănunte ale ei. 35 lei.

4. **Credința și misiunea baptistă**, de Ioan Cocuț. Cartea în care sunt expuse adevărurile pe cari noi, baptiștii, le credem și le mărturisim. Fiecare credincios

trebuie să o citească. 18 lei.

BIBLIOTECA FEMEII:

1. **Femeia în slujba regească.** 25 lei.
2. **Femeile în Noul Testament.** 20 lei.
3. **Ana din Ava.** 35 lei.

BIBLIOTECA TINERETULUI:

1. **In slujba lui Dumnezeu. Viața lui Spurgeon.** 20 lei.
2. **Viața lui Dr. David Livingstone.** 15 lei.
3. **Tristul păstor.** 10 lei.
4. **Viața Mariei Slessor.** 25 lei.
5. **Celalalt tâmplar.** 20 lei.
Biblii mici de buzunar, cu trimiteri, 100 lei.
Noul Testament, cu titluri și psalmi, 20 lei.

Comezile să se facă contra ramburs la „DEPOZITUL DE LITERATURĂ”, Arad, str. Fabricii No. 20.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

EVANGHELIZARE ÎN CLEVELAND, OHIO, Statele Unite. Dela 19—26 Decembrie 1937, s'a ținut în biserică din Cleveland, o serie de evanghelizări de către fr. P. Truța și soția sa. Serviciile au fost împodobite cu cântări, duete, poezii. Au mai luat parte și frații Ciurdar din Akron, fratele și sora Branc și fr. Andrișan. În 26 Dec. s'a ținut o frumoasă serbare, în orașul Lorain, unde este o colonie de români, între cari s'a început lucrul Domnului. Localul lor de rugăciune din casa fr. Pirus fiind prea mic, serbarea s'a aranjat în sala societății „Bihoreana”. Au luat parte un număr mare de români și alți frați din Akron. Fratele și sora Truța au vorbit din Cuvântul Domnului, din subiectul „Nașterea din nou”. Sora Truța ne-a povestit despre călătoria ei în Palestina și despre petrecerea ei în România.

ÎN BISERICA DIN CORJEUȚI, jud. Hotin, s'a ținut căsătoria religioasă a fr. Ioan Bordei cu sora Vera Ciobotari. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Petria David. A cântat corul din loc.

ÎN OHABA, JUD. TARNAVA MICĂ, s'a ținut în 6 Febr. căsătoria religioasă a fr. Lăurean Ștef cu sora Șchiau Ana. Actul cununiei a fost îndeplinit de către fr. Șchiau I. Iar în 27 Febr., tot în Ohaba, s'a ținut un botez cu un suflet, oficiat de către fr. Șchiau.

FRĂȚII DIN COMUNA PRINCIPESA ELENA, jud. Lăpușna, au avut o mare bucurie, cu ocazia vizitei fr. Cole Niculai Jomir din Ciuciuleni. A cântat corul din loc și au vorbit frații Burlacu, și Gh. Păulescu.

CURS BIBLIC. Începând cu 7—17 Ian. fr. Ioan Rusu, predicatorul bisericii din Lupeni, a ținut cursuri de Biblie și evanghelizări în bisericile din V. Lupului, Ostrov, Balomir și Hațeg. Din 27 Februarie până în 4 Martie s'a ținut în bisericile din Sânpetru, Săcel, Ciula Mare, Bretea Română și Hațeg. Iar în ziua de 27 Febr. s'a ținut în biserică din Hațeg o întrunire frățească, la care au luat parte frați din 10 comune. În fiecare zi, la aceste cursuri, au luat parte numeroși frați și vizitatori. Multe suflete au promis să urmeze Domnului.

A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ în comuna Crisbov, jud. Brașov, sora Maria Marin. Serviciul a fost condus de fr. Fluieras, ajutat de fr. Ioan Stancu. A luat parte un numeros public, căci în această comună aceasta a fost prima înmormântare baptistă. A cântat muzica fr. maghiari, condusă de fr. S. Ferencz.

ÎN BISERICA din Tulcea, la 6 Mart., s'a ținut căsătoria religioasă a fr. A. Ucraineni cu sora P. Mironov. Actul căsătoriei

a fost îndeplinit de către fr. Simion Voia, ajutat de T. Cenușă. Programul a fost împodobit cu cântări ale corului bisericii din loc, condus de fr. B. Căldăraru.

CU OCAZIA PLECĂRII ÎN ARMATA a fraților din contg. 1938, s'a ținut în comuna Coronini, jud. Caraș, la 6 Martie, o serbare înălțătoare. Programul s'a deschis cu Imnul Regal, cântat de corul bărbătesc, condus de fr. tânăr Scobercea. Subiectul programului a fost „Domnul în Ghetsemani”, din care au vorbit frații tineri, I. Boboescu, I. Scobercea, I. Petcu, după cari a urmat fr. păstor C. Buriman, care a spus că, tinerii noștri trebuie să fie buni creștini și în armată, arătând superiorilor că sunt buni patrioți și ostași ai țării care i-a chemat la datorie. Apoi fr. Sco-

bercea a luat rămas bun dela biserică, mulțumind bisericii, fraților bătrâni și păstorului, pentru creșterea ce le-au dat-o. S'au mai declamat poezii, a cântat corul, condus de fr. Tundrea spre gloria Celui ce S'a rugat în Ghetsemani, și corul bărbătesc condus de fr. I. Scobercea.

SOCIETATEA FEMEILOR din Simeria jud. Hunedoara, împreună cu tineretul, au ținut o frumoasă serbare la 27 Febr. Ca vorbitori au fost fr. I. Rusu, păstorul bisericii din Lupeni, R. Popovici, fr. Barna și sora Fibia Popovici, administratoarea orfelinatului. Programul condus de fr. Mârza, a fost împodobit cu cântări, poezii și de corul din Deva. Dărniciile de bună voie s'au făcut pentru ajutorarea lucrului Domnului din biserică locală.

Increderea face minuni

(Urmare din pag 4)

nă liniștit. O putere, în fața căreia nu se putea împotrivi, îl împingea spre săracul negru, sclavul său, chinuit.

Ah, cum întârzia el de a-și repara nedreptatea sa! Cum promisese el altă dată, de a face viața dulce și plăcută tuturor negrilor din plantația sa, și ce făcuse el acum?

Încet se apropie de celula unde se chinuia sărmanul său sclav.

Aci, el auzi vocea a două persoane și cum el tremura acum și la șgomotul unei frunze, crezu pe dată că o conjurație se punea la cale contra lui, acolo în închisoare. De aceea se apropie mai mult și apoi rămase ca ținut pe pământ.

În adevăr două persoane discutau împreună. Una din voci glăsuia astfel:

— Ești tu sigur de ierarea păcatelor tale?

Iar cealaltă voce răspundea ca din adâncul unui mormânt:

— Știu că sângele lui Isus Hristos mă curățește pe orice păcat.

— Ai iertat pe stăpânul tău pentru toată nedreptatea lui față de tine, așa cum și Hristos ți-a iertat păcatele tale?

— I-am iertat totul și m'am și rugat pentru sufletul lui.

— Recunoști tu că în această privință, Domnul Isus n'a avut decât gânduri de pace față de tine?

— Da, eu recunosc și dau slavă Domnului meu pentru toate lucrurile. Dacă stăpânul meu nu m'ar fi aruncat în această închisoare, tu n'ai fi putut veni să-mi vorbești despre Mântuitorul, însă acum sunt așa de slab că voi muri curând.

Stăpânul criminal, fiind adânc mișcat de cele auzite, n'a mai putut să asculte

multă vreme, ci se grăbi și se aruncă la picioarele misionarului care, în mijlocul unui atât de mare întunec, făcuse să strălucească dulcea lumină a soarelui dreptății și adusese pacea lui Dumnezeu acestui nenorocit captiv, acestui sclav negru.

Omul, în fața căruia se umilise acum plantatorul, nu era altul decât acela care fusese alungat cu câinii dela casa lui, mai de mult.

Nu pot istorisi pe larg, cum inima acestui răutăcios bogat fu schimbată de dragostea lui Isus. Dar este destul a se ști că, din acel moment el se întoarse la Dumnezeu, iar plantația sa fu complet transformată.

Pe locul ce îl ocupaseră celulele de fier ale închisorii, el a ridicat o sală de adunare și apoi, curând, acel singur misionar n'a fost de ajuns, ci au fost chemați și alți misionari. Stăpânul plantației ajută pe misionari, și mai mult chiar, lucra împreună cu ei, pentru cauza Evangheliei.

Ce minunat este Dumnezeu în toate căile Sale! El își face servi din adversarii Săi.

Odată un necredincios voinde să-și bată joc de un negru porcăit, îi puse următoarea întrebare: „Cum poate să locuiască Dumnezeu în om și omul în Dumnezeu? E cu neputință!” Negrul neînvățat zise: „Când poate fi fierul în foc și focul în fier?” Necredinciosul răspunse: „Când bucată de fier este în cuptor”. — „Așa pot fi eu în Hristos și Hristos în mine!”

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

O mărturie pentru Hristos

Predicatorul Samuel Chadwick, vorbind unor oameni de afaceri la Londra, a spus: „Îmi amintesc că am intrat odată într-o fabrică și am căutat pe un om numit Bowker. „Bowker este un muncitor”, răspunse șeful lucrărilor, „pe care putem să ne biziim. Noi am inspectat fiecare obiect lucrat, din această fabrică, afară de cele făcute de Bowker. El totdeauna a făcut lucruri bune. Avem încredere în El totdeauna și n'am mai inspectat lucrul său în ultimii zece ani”. Bowker mi-a spus mai târziu că, și-a dat toată osteneala să facă fiecare lucru așa de bun, ca și când l-ar face pentru Domnul Isus Hristos”. Fiecare lucrare a noastră, mică sau mare, pentru noi înșine sau pentru alții, cu plată sau fără plată, trebuie să o facem cu voie bună și cu multă tragere de inimă, ca și când am face toate pentru Domnul.

Harry Johnston, în cartea sa, „Livingstone”, spune că, a auzit convorbirea oamenilor negri pe câmp și cum au știut să născăcească insulte și batjocuri, dar n'a auzit niciun cuvânt rău despre Livingstone, ieșit din gura lor. Oamenii au văzut viața lui și și-au închis gura.

Henry Drummond, ne spune în cartea sa intitulată „Africa tropicală”, cum într-o noapte, a auzit o voce lângă cortul său. Era vocea lui Mooloo, servitorul său, care vorbea cu un alt băștinăș și și dădea toată osteneala să-l convingă să vină la Hristos. El a spus: „Am ascultat, am fost spion odată, dar nu m'am rușinat făcând aceasta. Am auzit tot ce a zis Mooloo, și în tot cecece a spus, viața lui creștinească i-a dat dreptul să spună”. Mărturia noastră se reazămă numai pe cecece este viața noastră. O viață păcătoasă desminte mărturia ta de bun creștin. Deci vorbește numai după cum trăiești.

Viața adevărată

Se spune că, viața în Egipt isvorește din râuri, în Africa centrală. Tot așa viața noastră, adică viața adevărat creștinească, vine dela Hristos. „Toate isvoarele mele sunt în Tine”.

Edison a spus: „Eu știu ceva despre aburi și ceva despre electricitate, dar viața este prea grea de înțeles pentru mine”. Cu toate acestea, noi cunoaștem în Hristos viața veșnică.

Cugetări

Obieclurile sunt încăi fire de paianjen, iar în urmă funii de corăbii.

Mai bine înfruntă pericolul odată, decât să fii mereu cu frică.

Niciodată n'o să-ți pară rău

Pentru că ai trăit o viață curată.

Pentru că ai privit, înainte de sări.

Pentru că ai ascultat înainte de a judeca.

Pentru credința ta în omenire.

Pentru că ai fost bun cu cei săraci.

Pentru că ai fost curat și deschis.

Pentru că ai cugetat înainte de a vorbi.

Pentru că ai hrănit gânduri curate.

Pentru că n'ai ascultat pe cei părători.

Pentru că ai fost credincios față de predicator.

Pentru că ai stat lângă principiile tale.

Pentru că ți-ai închis urechile față de flecăreli.

Pentru că ți-ai cerut iertare când ai greșit.

Pentru înrăurirea motivelor inalte.

Pentru că ai fost cuviincios ca un prinț.

Pentru că ai ținut în frâu o limbă hulitoare.

Pentru că ai fost cinstit în lucrurile bănești.

Pentru că ai fost milos cu un dușman.

Pentru că ai iubit pe cei apăsători.

Pentru că ai dat o mână de ajutor unui tovarăș nenorocit.

Pentru că ai fost răbdător cu vecinii răulăcioși.

Pentru că ai fost exact în împlinirea promisiunilor tale.

Pentru că ai dat bani pentru misiune.

Pentru că ai refuzat să fii trist.

Adevăruri veșnice

Nașterea din nou este singura cale pe care omul poate să intre în ceruri. Ioan 3:3.

Fără pocăință și credință, este cu neputință a primi iertarea păcatelor. Marcu 1:15.

Cel ce urăște pe fratele său este cu adevărat un criminal. 1 Ioan 3:15.

Cine are pe Fiul, are viața, cine n'are pe Fiul, n'are viața. 1 Ioan 5:12.

Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curățește de orice păcat. 1 Ioan 1:7.

I. Mârza.

In locul meu

(Urmare din pagina 1-a)

vorbele lor, se întindea, tot mai mult luând iar în stăpânire ținutul. Ba, părea că vorbește și ea acum, de o jertfă asemănătoare, — dar cu mult mai dureroasă și mai măreață, — a unicului Fiul de Dumnezeu, ce a lăsat liniștea și slava cerească, pentru ca să vie aci pe pământ, să ia păcatele noastre, să sufere și să moară în locul nostru, ca, astfel, plătinându-ne datoria, să fim scutiți de pedeapsă dacă credem, sau osândiți dacă trecem ușurateci peste această jertfă minunată de dumnezească și nu credem, că El ne-a iubit prea mult, de S'a dat pe sine însuși pentru noi. (1 Ioan 3:15—18; Gal. 2:20, 3:13).

Tăcerea predica. Și-o ascultau îngândurați, pe lângă cei doi înfrățiți de ea, — și pasărea și frunza ce-și stăviliră cântul și șoapta. Prin asemănare, se vestea acolo o evanghelie frumoasă celor ce o înțeleg și-o caută însestați: **Evanghelia Dragostei Dumnezeiești**, jertfa de Sine, pogorâ-

rea Cerului pe pământ.

Cititorule, doresc să te duc cu gândul la Golgota, unde, acum 19 veacuri, Domnul Isus și-a dat viața pentru tine. Bărbatul din această întâmplare, ca recunoștință pentru binefăcătorul lui, nu pregeta ca, în fiecare an, să vină la mormântul lui. Atât putea face. Și făcea! Nu de silă însă. Ci o bucurie nemărginită.

Și te întreb acum și pe tine: Ce fel de recunoștință ai pentru Domnul Isus, care, luând păcatele tale, a trebuit să-și jertfească viața pe Golgota, în destul de mari chinuri, în locul tău.

Sfânta Scriptură numește pe Isus Hristos: **Om al durerii**. Și aceasta din pricina ta. Fă-i măcar acum bucuria, ca privind din cerurile slavei Sale spre tine, să simtă mulțumire, văzând că jertfa Sa ți-a atins inima și ești al Lui, **predat de bună voie**. Crede chiar acum că, în locul tău a murit pe cruce, luând pedeapsă pentru tine. Și vei fi mântuit chiar acum gratis și definitiv.